

Velkommen

Synes godt om 3

Kommentarer

6 kommentarer

Sortér efter Ældste

Tilføj en kommentar ...

Peter Øvig Knudsen

Kære web-gæst. Velkommen til hippie.dk, som er websitet for min bog Hippie. Formålet er dels at tilbyde billeder, musik, tekst, video og lyd omkring bogens tema, dels at skabe dialog på kryds og tværs mellem mig, læserne, resten af hippieholdet, de gamle hippier og alle andre nysgerrige. Du skal have en Facebook-konto for at kunne kommentere og dele - og ordet er frit!

Synes godt om · Svar · 8 år

Niels Christensen

Fantastisk bog! For en som mig, der var i lære og stod op hver morgen kl. 05:30, og derfor blot kunne iagttage hændelserne fra København, er det et enestående tilbageblik til en tid, hvor hele verden lå for vore fødder, og hvor alt kunne lade sig gøre. Jeg sluger hvert et ord, og glæder mig til 2'eren.

Synes godt om · Svar · 1 · 7 år

Carsten Arthur Nielsen

Du kan have ret ved at sætte skæringspunktet til 1970. Jeg selv kom engang frem til, at "fænomenet" varede 5 år; fra 67 til 72, ved at lytte til rockmusik (engelsk, amerikansk). The Magic, drømmen, er simpelthen væk i musikken i 1973. Da jeg læste Learys bog "Flashbacks", nævner han de samme fem år: "The Five Exciting Years." I "Acid Dreams" (Levin/Shlain) er det også 72 there skærer. Nixon genvælges, there opstår terrorgrupper, there sprænger bomber. Politiske aktivister søger hjælp til meditationstræning. Hippier melder sig ind i et marxistisk parti. Og herhjemme er det tilsvarende EF afstemningen, there er det sidste nederlag for ungdomsbevægelsen fra tresserne. Der er mange måder at anskue det på og billedet dannes jo af, hvor man vælger fokus, så dette er ingen indsigelse. Glæder mig til din næste bog, there helt sikkert også bliver bjergtagende. Peace!

Synes godt om · Svar · 7 år

Poul Nielsen

Når jeg læser om det her koncept om en drøm der startede 1967-.... en drøm der iflg provoen Ole Grunbaum sluttede i 1973 i flg andre i 1980 med John Lennons død. Jeg mener at det er psykologi mere end metafysik. Pointen er at 4-5 år på fuld knald på med masser af tjald syre og morfin, ja så vil alle være udrændte mentalt set. Dan Turell skrev at drømmen sluttede i 1969 da et svin i San Francisco lavede en "loveburger", Poul Borum skrev at hver generation har sit ungdomsoprør og hver generation ser tilbage med foragt på de tidligere generationers oprør osv.

Da jeg gik ind på Christiania omkr 1972 var ungdomsoprøret på ingen måde forbi og op gennem 70'erne dyrkede vi en idealisme der for nutiden må syntes at være helt grotesk. For mig sluttede drømmen i 1980 da Reagan og Thatcher sendte en bølge af nykonservatisme i gennem verden og kort hår var atter normen.

Synes godt om · Svar · 7 år

Erik Selv

Jeg tog nat-færgen til Ålborg og tommede til Tømmerup, Thy. En 17-årig gymnasieelev tog på sommer-festival og kom ikke hjem i normal tilstand. For mig var det den sommer hvor jeg vågnede op. Hvem kunne have troet, at en cocktail af musik, fællesskab og galar kunne have sådan en omstyrtende virkning.

Jeg havde selv tjent mine penge for at kunne tage af sted, så en af de første "provokationer" jeg oplevede var, at der var nogen der ikke ville betale.

Et fællesmøde forførte mig; så jeg meldte mig til en Indkrasnings-patrolje. Vi var måske 10 mennesker der havde det sådan.

Men da jeg så stod, personligt og skulle argumentere for solidariteten, blev det ubehageligt. Jeg ville jo ikke være panser og jeg var et meget u-artikuleret menneske, så jeg blev hurtigt usynlig. Bagklog ad helvede til sidder jeg idag med Hippie1 in my hands og tænker; yes økonomien var elendig, men hvorfor gjorde Prinsen økonomien så "personlig"; der gik jo trods alt mange flere uger før det første regnskab så dagens lys.

Jeg har stor forståelse for dine dramaturgiske dispositioner, men jeg mener at de osse skaber uorden, jeg taber overblikket.

For mange af os var alle de store ord om det nye samfund bare ord. Vi var der. Tilstede. I nuet. I et kort øjeblik var vi det nye samfund.

Det at kunne op- & udleve en anden måde at være på blev grænseoverskridende. Ikke fællesmøderne med deres cirkusheste, der trak os rundt i den verbale manege, det var kun anstrengende uforståelige indslag i en glad hverdag. Avisen var et fraværende indslag i min hverdag.

Hvis det nye samfund skulle realiseres i et Økonomisk koncept, så bliver vi ikke ret klogere i 1'ern. Hvorfor er der ikke 'et kritisk spørgsmål til Prinsen. ? Regnskabsmæssige særinteresser ? Hvis Ejendomsretten skal afskaffes, hvad så ? sikkert en interessant diskussion, Jeg kan læse at nogen må, andre får slag. ? (hvorfor tænker jeg, at det var PI-J-fraktionen der smed sten på Niels Holt ?) Pamperi : Hvordan kan man uimodsagt få lov til at give "det gamle samfund" ansvaret for Prinsens excesser ? (magthåndhævelse efter gamle feudale principper)? Kort sagt savner jeg en lidt kritisk vinkel. !

Din dæmonisering af PI-J og heroisering af Prinsen har jeg det meget svært med. At gøre Thy-lejren til "et kunstværk, der kan ødelægges" er usammenhængende. Alle os ALmindELige unge der sugede til os og gik hjem og ændrede tingen var u-neddrydelige. At kunne svække, besværliggøre en ide er velkendt, men var det ikke "bare" det PL-J gjorde ? (Kildekritisk kommentar: hvorfor tror vi altid på Prinsens godhed og PL-J's ondskab ? (2012 Snow-white and the Borderline ? Yes han ødelagde det for alle dem der blev tilbage da vi andre rejste hjem. Han "besværliggjorde" det for alle dem, der ville blive og forsøge at bygge et nyt samfund op, og det var en skændsel. Skandaløst urimeligt.

I mange år troede jeg, at jeg var med til at besætte Hjørdemål kirke. På endnu en af de der urimeligt varme sommerdage i Thy, gispede vi efter kølighed; heldigvis kørte bussen til stranden, hvor fedt.

På vej til stranden er det så lige at vi kørte forbi Hjørdemål Kirke og bliver gennem ud og ind i kirken. Efter en kort tur op og ned af tårnet kører vi så endelig til stranden. Fed dag på stranden. Jeg troede ...

Mine største udfordringer var iøvrigt stranden. Man skulle man jo bade nøgen. Kombiner det med Smukke unge piger uden tøj på der slanger sig i sandet tæt på; åh så tæt på. Erik Sjøen for begyndere.

Min personlige dannelsesrejse begyndte her, og da jeg 11 år senere blev bz'er tog jeg hul på den rejse der hedder "at være militant", det at ville give Systemet modstand. Ikke længere at ville find sig i det, at ville gøre en forskel.

Det jeg håber du perspektiverer hippie2 med er, at det at være militant og indlevende er to sider af samme sag, at helheden kun skabes hvis vi kommer hele vejen rundt. At et helt liv forudsætter at vi kommer hele vejen rundt. Yderligheder er fascinerende, men yderligheder. Vi skal bare blive bedre til at se hvor vi selv er i forløbet og være åbne for at vi selv en dag smider en finke. Hippies on Line.

Jeg er meget spændt på "det sorte bind2": sort for anarkisme eller Sort Forsorg ?

Synes godt om · Svar · 7 år

Ole Garba Baislev

For mig var slutningen i Danmark påsken 1971 med besættelsen af Livø, - og det var en meget mere positiv slutning end Frøstrup-lejren. Men drømmen kunne ikke realiseres p. gr. af samfundets magt imod den. Jeg var ikke med i "Livø-gruppen", men blev ringet op af min gode ven, Jørgen Kragh (som mærkeligt nok ikke er med i "Hippi 2", - nok p. gr. af, at han var mere politisk end hippie). Han spurgte, om jeg ville være med til at realisere DRØMMEN, som vi havde talt om i mange år. Jeg var bonde-karl i Vest-Jylland, men tog toget til Ålborg, og påmønstrede Tarataori, et hollandsk skib indregistreret i Jørgen Kragh og Mogens Amdis Pedersens navn (og derfor udbasunerede nogle aviser i starten, at Tvind stod bag (det var bare Jørgen og Amdis, der var gode venner og havde købt skibet sammen, og jørgen var ved at købe Amdis halvpart på det tidspunkt). Jeg kendte intet til projektet. Men gruppen tog godt imod mig. I Ålborg købte vi forsyninger til et landbrugs-kollektiv : Dyr, såsæd, kartofler o.s.v. Alt provokerende var bandlyst : langt hår + hash-rygning + alkohol + cigaret-rygning. Det var meget asketisk. Der var trykt en 4-sidet pjece, som mandag morgen skulle husstandomdeles i Løgstør og omegn. Men der var ikke skrevet Livø, men stedet Kalø, hvor Kalø så med tusch var overstrøget, og der var skrevet Livø i stedet. Så jeg tror ikke på påstanden om, at politiet havde fået et præj. Med besvær kom vi ind i Livø havn om morgenen, og begyndte at transportere vores ting op til husene. Gruppen, der havde arbejdet seriøst med projektet i ½ år : studeret lidt landbrug, levet spartansk og opsparer til projektet, havde forhandlet med kulturminister Kresten Helveg Petersen. Problemet var, at i 1971 hørte Livø under Socialministeriet, og skulle vistnok 1./1. 1972 overgå til Kulturministeriet. Livø-gruppen havde ikke tålmodighed til at vente 1 år. Embedsmænd fra Socialministeriet kom (vistnok med helikopter) til Livø i løbet af dagen. Jørgen Kragh og Bjørn Nørgård forhandlede med dem. Der blev ingen tilkendegivelser. Sent på eftermiddagen kom 20-30 politibetjente i kampuniformer og med chæferhuder i flere kuttere til øen. Min tolkning er, at deres forventning var, at ni skulle disse langhårede flippere / hippier have tærsk. De forventede nok, at vi ville sætte os ned på Livø kaj, og lave en sit down protest, og så kunne de fjerne os med vold. Og som sædvanligt, især her, hvor der ikke var megen presse tilstedeværelse, kunne politiet udlægge det som om det var os, der var voldelige. Men vi "tog fuser" på dem. Vi gik stille og roligt op til gården, og hængte vores dyr og såsæd og bragte det tilbage til Tarataori. Der stod 25 betjente med lange næsler ! Vi sejlede mod Løgstør. Dengang var TV-avisen kl. 19.30, og vi kunne nok regne ud, at besættelsen af Livø var en hovedbegivenhed i TV-avisen. I vores pjece havde vi bl. a. skrevet, at Danmark havde ingen råstoffer i jorden at leve af, men kun vores arbejdskraft og jorden at dyrke. Livø's gode jord lå nu udyrket hen. Den ville vi dyrke. Men vi var da spændte på, hvordan TV-avisen og radio havde præsenteret vores besættelse af Livø. Vi forventede nok en fordrøjet sandhed, og måske lokalbefolkningens antipati mod os. Lidt over kl 20 sejlede vi stille ind i Løgstør havn. Vi var alle på dæk. Det var mørkt, men vi kunne se den kødrand af mennesker, nok flere tusinder, der stod inde på kajen. Der var helt stille. Pludselig brød det løs : Folk klappede som vilde, - og råbte hurra. Det var den største dag i mit liv !

Synes godt om · Svar · 2 · 7 år

Øvigs hjørne

Øvigs blog

Velkommen

Fra Øvigs værksted 1

Fra Øvigs værksted 2

Fra Øvigs værksted 3

Efterlysninger